

Î N C H E I E R E

23 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Valentina Clevadi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea pe acțiuni „Termoelectrica”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/203 împotriva lui Catana Valentin, intervenient accesoriu societatea pe acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 august 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/203, intervenient accesoriu societatea pe acțiuni „Termoelectrica” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 22 martie 2016, de admitere în parte a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 02 februarie 2016, APLP nr. 54/203 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Catana Valentin cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că în baza contului personal deschis la APLP nr. 54/203 pe numele pârâtului Catana Valentin, SA „Termoelectrica” a livrat energie termică. Susține că, odată cu deschiderea contului personal, locatarul Catana Valentin a acceptat prestarea serviciilor de APLP nr. 54/203, fapt confirmat prin achitarea bonurilor de plată, inclusiv a celor de utilizare a energiei electrice.

Astfel, în baza hotărârii Guvernului nr. 434 din 09 aprilie 1998 între pârât și APLP nr. 54/203, în calitate de gestionar al fondului locativ, au apărut obligații reciproce.

Menționează reclamantul că, pârâtul nu a achitat plata pentru serviciile prestate, iar datoria formată la 01 octombrie 2012 – 11 septembrie 2015 constituia suma de 18578 lei pentru energia termică consumată, fapt atestat prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

Consideră reclamantul că, în temeiul art. 671 alin. (2) lit. a) Cod Civil, este în drept să înainteze cererea de chemare în judecată fără respectarea procedurii de soluționare pe cale extrajudiciară a litigiului, deoarece pârâtul a fost informat lunar prin intermediul facturilor înaintate spre plată și a reclamației, însă acesta nu și-a executat obligațiile până la data depunerii acțiunii în instanță.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 22 martie 2016 acțiunea a fost admisă. S-a încasat de la Catana Valentin în beneficiul APLP nr. 54/203 suma datorată pentru consumul de energie termică pentru perioada 01 octombrie 2012-01 septembrie 2015 în mărime de 18578 lei, în rest, acțiunea în partea încasării cheltuielilor de judecată în sumă de 557. 34 lei, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

S-a încasat la bugetul public de la Catana Valentin cheltuielile de judecată în sumă de 579.19 lei, dintre care suma de 557. 34 lei, cu titlu de taxă de stat neachitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată și 21.85 lei, cu titlu de cheltuieli de înștiințare și chemare a părților în judecată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, APLP nr. 54/203 a declarat apel nemotivat la 02 aprilie 2016 (f.d. 39) și apel motivat la 14 iunie 2016 (f.d. 48-50), solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate în partea ce ține de respingerea cerinței de încasare a cheltuielilor de judecată, cu pronunțarea unei noi hotărâri.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 august 2016 s-a respins apelul declarat de APLP nr. 54/203 și s-a menținut hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 22 martie 2016.

Invocând ilegalitatea actelor judecătorești enunțate, la 27 septembrie 2016, în termenul prevăzut de art. 434 CPC, SA „Termoelectrica” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău în partea ce ține de respingerea capătului de cerere cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată, cu emiterea în această parte a unei noi decizii prin care să fie dispusă încasarea de la Catana Valentin în beneficiul APLP nr. 54/203 cheltuielile de judecată, sub formă de taxă de stat, în sumă de 557, 34 lei.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, atât decizia instanței de apel, cât și hotărârea primei instanțe în partea neîncasării cheltuielilor de judecată sunt neîntemeiate și urmează a fi casate, pe motiv că au fost emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, și anume, art. art. 94 alin. (1) și 98 CPC.

Verificând legalitatea hotărârilor contestate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul SA „Termoelectrica” urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 429 alin. (4) CPC, nu pot fi atacate cu recurs deciziile de trimitere a cauzei la rejudecare ce nu se supun nici unei căi de atac, nici hotărârile în a căror privință persoanele indicate la art. 430 CPC nu au folosit calea de apel, din

moment ce legea prevede această cale de atac, sau în privința cărora apelul a fost retras în modul prevăzut la art. 374.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. c) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) și în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

Instanța de recurs constată că, hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 22 martie 2016, nu a fost atacată cu apel de către Catana Valentin și SA „Termoelectrica”.

La caz, SA „Termoelectrica” nu a contestat hotărârea primei instanțe, însă a contestat decizia instanței de apel cu recurs, nefiind utilizată calea apelului, prin urmare, nefiind în drept să declare recurs.

În acest context, Colegiul conchide că, SA „Termoelectrica”, contrar prevederilor art. 429 alin. (4) CPC, a depus cerere de recurs fără a folosi calea de apel, ceea ce este inadmisibil din moment ce legea prevede această cale de atac.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. c), art. 440 alin. (1) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de societatea pe acțiuni „Termoelectrica” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadî